

Еремия.

Именно, именно! Ето ги неговитѣ хора, които нощесъ нападали Маяка, а сега. — И вижъ какви смирени, овчици ще кажешъ; три дни троха хлѣбъ въ уста не турнали. Да умрѣ нѣкой — и въ рай; а въ смѣтностъ всѣкой е по единъ разбойникъ. Ей, виждашъ ли тамъ оня до портата, знаешъ ли кой е? — На хаджийката скопосникътъ. Гледашъ го смѣтиска овчица, а подпали хората, че изгорѣха като вжгленъ. И знаешъ ли за какво? — За отмъщение. Казалъ му човѣка, че обралъ общинската каса — и го занали.

Бистра.

(Ужасена). Значи, оня пожаръ!

Еремия.

Да. — А оня до него: той уби брата си за да наслѣди всичко бащино; а третиятъ тамъ: той е отъ шайката на Пехливанова.

Бистра.

(Прѣсича го). И дошле да се изповѣдатъ! Боже мой, настрѣхва ми косата. (На себе). И дошле причагние да взематъ!

Еремия.

Да, за да почнатъ други прѣстѣпления на нова смѣтка, та послѣ пакъ да тримирятъ. — И всички, всички, що отъ понеделникъ се кумятъ изъ двора — носятъ въ душата си по едно грозно дѣло. — Ето какви сж онѣзи, за които архиерейскиятъ намѣстникъ говори, че били противъ Маяка. (Замисля се). Отвратителна папачъ! Като се смисли човѣкъ, настрѣхвать му космитѣ. Прѣдстави си: и това е единъ цѣлъ свѣтъ, цѣла система! Едни проповѣдватъ смирение, обичъ къмъ ближния — други, възползувани отъ това — крадатъ, убиватъ, безчинствуватъ. И слѣдъ това смирени отиватъ и се изповѣдатъ за да прѣчистятъ душигѣ си. Въздигатъ храмове, подслонъ